

2. Dochodami funduszu miejskiego mogą być oprócz wymienionych w ust. 1 także inne wpłaty i świadczenia, a w szczególności:

- 1) wpłaty z funduszków społecznych,
- 2) wpływy z dobrowolnych wpłat ludności,
- 3) wpływy z funduszu gromadzkiego okolicznych gromad, przeznaczone na rozwój urzędów miejskich służących równocześnie potrzebom mieszkańców tych gromad,
- 4) dotacje z funduszków zakładowych przedsiębiorstw państwowych udzielane zgodnie z wytycznymi Centralnej Rady Związków Zawodowych w sprawie gospodarowania funduszem zakładowym oraz dotacje z czystej nadwyżki organizacji spółdzielczych.

§ 3. 1. Środki funduszu miejskiego przeznacza się:

- 1) na budowę, remont, wyposażenie i konserwację:
 - a) urzędów komunalnych, socjalnych i kulturalnych,
 - b) obiektów i urzędów związanych z rozwojem kultury fizycznej, turystyki i wypoczynku,
- 2) na pomoc w realizacji czynów społecznych, podejmowanych przez miejscową ludność,
- 3) na remont i wyposażenie:
 - a) państwowych zakładów usługowych,
 - b) państwowych drobnych zakładów produkcyjnych wykorzystujących głównie miejscowe surowce.

2. W uzasadnionych wypadkach środki funduszu miejskiego mogą być wykorzystane również na budowę obiektów wymienionych w ust. 1 pkt 3.

3. Ze środków funduszu miejskiego mogą być przekazywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej udziały w kosztach realizacji wspólnych inwestycji o charakterze socjalnym, kulturalnym i komunalnym.

4. Wpływy, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 4, mogą być przeznaczone wyłącznie na inwestycje socjalne lub komunalne, związane bezpośrednio z interesem załogi przedsiębiorstwa państwowego lub organizacji spółdzielczej przyznających dotacje.

§ 4. Upoważnia się Ministra Finansów do przeznaczania na dochody funduszu miejskiego wpłat do budżetu od zakładów produkcyjnych i usługowych, utworzonych ze środków, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, na okres trzech lat od chwili ich uruchomienia.

§ 5. Zadania o charakterze inwestycyjnym, podejmowane na podstawie przepisów § 3, mogą być realizowane:

- 1) po włączeniu do planu inwestycyjnego właściwej rady narodowej — w tych wypadkach, kiedy inwestycje wy-

magają wykonawstwa systemem zleceń i zaopatrzenia materiałowego podlegającego rozdziałowi,

- 2) poza planem inwestycyjnym — w odniesieniu do inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym i nie korzystających z zaopatrzenia materiałowego podlegającego rozdziałowi, a także w odniesieniu do inwestycji szybko rentujących się i innych drobnych, dopuszczonych do realizacji poza planem na podstawie odrębnych przepisów wydanych na podstawie § 56 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318).

§ 6. 1. Wysokość środków funduszu miejskiego przeznaczonych na cele określone w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) nie powinna być niższa od wpływów uzyskanych z opłaty uzdrowiskowej.

2. Środki funduszu miejskiego przeznaczone na realizację czynów społecznych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, nie mogą być traktowane jako środki własne ludności w rozumieniu przepisów o czynach społecznych.

§ 7. 1. Rada narodowa miasta nie stanowiącego powiatu (osiedla) uchwała plan funduszu miejskiego równocześnie z budżetem, określając jego dochody i wydatki.

2. Środkami funduszu miejskiego dysponuje prezydium rady narodowej zgodnie z przeznaczeniem określonym przez radę narodową.

3. Rada narodowa miasta nie stanowiącego powiatu (osiedla) i jej komisje sprawują kontrolę nad realizacją dochodów i wydatków funduszu miejskiego.

§ 8. 1. Środki funduszu miejskiego są akumulowane poza budżetem na specjalnym rachunku bankowym.

2. Środki funduszu miejskiego nie wydatkowane w ciągu roku przechodzą na rok następny.

3. Rachunkowość funduszu miejskiego prowadzona jest na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości budżetowej.

§ 9. Nadzór nad gospodarką funduszu miejskiego sprawuje prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz prezdyjom wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

323

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1966 r.

w sprawie ćwiczeń wojskowych doraźnych.

Na podstawie art. 76 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ćwiczenia wojskowe doraźne polegają na odbywaniu przez żołnierzy rezerwy:

- 1) jednodziennych zajęć szkoleniowych, trwających do 4 godzin, organizowanych w czasie wolnym od pracy,

oraz trwających do 12 godzin, organizowanych w dniach ustawowo wolnych od pracy,

- 2) kilkudniowych ćwiczeń, trwających jednorazowo nie dłużej niż 5 dni.

2. Na ćwiczenia wojskowe doraźne mogą być powoływani również żołnierze rezerwy, którzy odbywali już w danym roku ćwiczenia wojskowe zwyczajne.

§ 2. 1. Łączny czas trwania ćwiczeń wojskowych doraźnych w ciągu roku nie może przekraczać 21 dni.

2. Jednodniowe zajęcia szkoleniowe nie mogą w ciągu roku obejmować więcej niż 7 dni ustawowo wolnych od pracy.

3. Czas odbytych ćwiczeń wojskowych doraźnych zalicza się na poczet łącznego czasu trwania ćwiczeń wojskowych, określonego w art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108). Jednodniowe zajęcia szkoleniowe zalicza się za jeden dzień ćwiczeń wojskowych.

§ 3. Zakłady pracy pracujące zmianowo powinny tak ustalić harmonogramy pracy pracowników powołanych na jednodniowe zajęcia szkoleniowe, aby w dniach przeznaczonych na te zajęcia pracownicy ci mieli czas wolny od pracy w godzinach przewidzianych na zajęcia. Pracowników tych nie należy zatrudniać na nocnej zmianie poprzedzającej dzień jednodniowych zajęć i następującej po tym dniu. Właściwi wojskowi komendanci rejonowi zawiadamiają odpowiednio wcześniej kierowników zakładów pracy o terminach jednodniowych zajęć szkoleniowych oraz o osobach powołanych do odbycia tych zajęć, celem odpowiedniego ustalenia harmonogramów pracy.

§ 4. 1. Na ćwiczenia wojskowe doraźne powołują żołnierzy rezerwy wojskowi komendanci rejonowi za pomocą imiennych kart powołania.

2. Doręczenie żołnierzowi rezerwy karty powołania do odbycia ćwiczeń wojskowych doraźnych powinno nastąpić co najmniej na 7 dni przed terminem stawienia się w jednostce wojskowej.

3. Minister Obrony Narodowej może zarządzić doręczenie karty powołania z pominięciem terminu określonego w ust. 2.

§ 5. Żołnierze rezerwy powołani do odbycia ćwiczeń wojskowych doraźnych stają się żołnierzami w czynnej służ-

bie wojskowej z dniem stawienia się do tej służby w jednostce.

§ 6. 1. Niestawienie się żołnierza rezerwy do odbycia ćwiczeń wojskowych doraźnych w terminie określonym w karcie powołania może być usprawiedliwione:

- 1) chorobą żołnierza lub obłąną chorobą członka rodziny pozostającego pod wyłączną opieką żołnierza,
- 2) ważnymi sprawami osobistymi i rodzinnymi albo innymi szczególnymi przypadkami nie cierpiącymi zwłoki, a wymagającymi obecności żołnierza,
- 3) przebywaniem na urlopie wypoczynkowym, stwierdzonym zaświadczeniem zakładu pracy.

2. Żołnierz rezerwy, który z przyczyn określonych w ust. 1 nie może stawić się do odbycia ćwiczeń wojskowych doraźnych, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym wojskowego komendanta rejonowego oraz doręczyć świadectwo lekarza lub felczera zakładu oślcznego służby zdrowia stwierdzające chorobę lub inny dokument stwierdzający przyczynę uniemożliwiającą stawienie się.

§ 7. 1. Żołnierzom rezerwy odbywającym jednodniowe zajęcia szkoleniowe przysługuje w czasie odbywania tych zajęć wojskowa pomoc lecznicza.

2. Żołnierzom rezerwy odbywającym kilkudniowe ćwiczenia wojskowe doraźne przysługuje wyżywienie, umundurowanie, uposażenie, zakwaterowanie, pomoc lecznicza i inne świadczenia przewidziane w odrębnych przepisach dla żołnierzy rezerwy odbywających ćwiczenia wojskowe zwyczajne.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

324

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1966 r.

w sprawie zakresu, zasad i trybu dokonywania przez organy administracji jakości i miar w zakładach produkcyjnych kontroli jakości wyrobów.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zakres, zasady i tryb dokonywania w zakładach produkcyjnych doraźnych i szczególnych kontroli jakości surowców, materiałów, półwyrobów i wyrobów gotowych, zwanych dalej „wyrobami”, oraz działalności kontroli technicznej przez Centralny Urząd Jakości i Miar oraz okręgowe i obwodowe urzędy jakości i miar, zwane dalej odpowiednio „Centralnym Urzędem”, „okręgowymi urzędami” i „obwodowymi urzędami”.

2. Organy właściwe w zakresie kontroli jakości wyrobów wytwarzanych dla potrzeb obronności, uprawnienia tych organów w zakresie kontroli jakości wyrobów oraz zakres i sposób przeprowadzania kontroli tych wyrobów, jak rów-

nież zakres kontroli jakości wyrobów i działalności kontroli technicznej w zakładach górniczych i energetycznych określają przepisy wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147).

§ 2. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów odnoszą się także do kierowników urzędów centralnych oraz prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), a w odniesieniu do jednostek spółdzielczych — do zarządów właściwych związków spółdzielczych.

§ 3. 1. Do przeprowadzenia kontroli jakości wyrobów i działalności kontroli technicznej uprawnieni są pracownicy organów administracji jakości i miar:

- 1) Prezes Centralnego Urzędu i jego zastępcy — na podstawie legitymacji służbowej,
- 2) dyrektorzy i zastępcy dyrektorów departamentów oraz zespołów w Centralnym Urzędzie, dyrektorzy i zastępcy dyrektorów okręgowych urzędów oraz naczelnicy obwodowych urzędów — na podstawie stałych upoważnień wydanych przez Prezesa Centralnego Urzędu,